

دوست داشتم جراح شوم، قصاب شدم!

گفت و گو با قصاب خانمی که به تمیزی و مهارت شهره است و مروری بر چند شغل خاص که خانم‌ها عهده‌دارشان هستند

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

دو شنبه • ۲۴ آبان ۱۴۰۰
۹ ربیع الثانی ۱۴۴۲ • ۱۵ نوامبر ۲۰۲۱
شماره ۳۰۸۱

۲۰۲۱

آینده‌نگار | روزنامه‌نگار

پرونده

باید برای یک ساعت سرفه کردن و اشک ریختن و مدام حبس کردن نفس آماده شوم. وقتی شغل قصابی را برای سوزه پرونده انتخاب می‌کردم، می‌دانستم چه چیزی در انتظارم است. هر بار با پیم به قصابی باز شده‌ام یا از جلوی راسته گوشت‌فروش‌ها رد شده‌ام، بوی مرغ و گوشت و ماهی حالم را به شدت بد کرده و حالا امیدم به ماسک است. اما بیشتر از این که نگران خودم باشم، می‌ترسم مصاحبه خراب شود، کمی هم نگران واکنش مصاحبه‌شونده‌ام. قصاب‌ها - اصولاً هیچ کس - خوش‌شان نمی‌آید با نفس حبس کرده و صورت کبود و دردناک مغازه‌شان بشوی. انگار داری بابت بوی نامطلوب و ناگزیر شغل‌شان، آن‌ها را سرزنش می‌کنی. چند باری هم به من چشم‌غره رفته‌اند ولی خب دست خودم نیست. خانم قصابی که قرار است با او گفت‌وگو کنم، به تمیزی و کاردرستی مشهور است. هیچ قصاب خانمی را نمی‌شناسم و کنجکاو می‌فهمم چطور از پس شغلی برمی‌آید که عرف جامعه مردانه قلمدادش می‌کند. پس باید بتوانم خودم را کنترل کنم تا سوالات خودم و احتمالاً خیلی‌های دیگر را در سار و جند و چون کارش ببرسم. فقط کاش لااقل ماهی تمام کرده باشد!

عکس: هادی‌داده‌نژاد

قیچی، شیلنگ

پنس ۲۵ سانتی و دیگران!

به بهانه فوت زن جوان به دلیل جاماندن گاز استریل در شکم‌اش، از عجیب‌ترین چیزهایی گفتیم که در بدن بیماران زمان انجام عمل جامانده است

زن جوانی که سه سال به دلیل جاماندن ابزار پزشکی در شکم‌ش درد می‌کشید، جان باخت. چند روز قبل وقتی پزشکان این زن را جراحی کردند، مشخص شد که در جریان عمل سوزارینی که سه سال قبل روی او انجام شده، یک گاز استریل در شکم‌ش جامانده و همین سهل‌انگاری، به مرگ او منجر شده است. با شکایت خانواده این زن، باز پرس جنایی تهران دستور انتقال جسد به پزشکی قانونی را صادر کرد تا علت اصلی مرگ مشخص شود. وی همچنین دستور داد فیلم جراحی و خارج کردن گاز استریل ضمیمه پرونده شود (منبع خبر: رکتنا). اما این اولین بار نیست که چنین اتفاقی می‌افتد. در ادامه به چند مورد از عجیب‌ترین وسایلی که در بدن بیماران جامانده، اشاره می‌کنیم.

● باند نیم‌متری | مریم بانو،

نامیک بیمار میان سال است

که گفته: «بعد از جراحی هر

روز با درد شدیدی در ناحیه

شکم مواجه بودم. ابتدا

تصور می‌کردم که عوارض

پس از عمل است اما هر روز

که می‌گذشت حالم بدتر

از روز قبل می‌شد. پس از

انجام سونوگرافی، پزشکم گفت که یک غده سرطانی بدخیم بعد از عمل

در شما ایجاد شده است! بعد از تلاش بسیار و رفتن به تهران، یک پزشک

دیگر گفت که باید سونوگرافی سه بعدی بگیرم و بعد از دیدن آن متوجه

شدیم یک جسم مشکوک در شکم است. «بعد از عمل جراحی یک باند

نیم‌متری از شکم این زن خارج شده است.

● قیچی زنگ‌زدۀ قیچی زنگ‌دهای که هنگام جراحی سنگ کیسه

صفرا، در شکم در ۳۴ ساله‌ای جامانده بود، پس از دو سال او را به

کام مرگ برد. ما چرا از

این قرار بود که با پیدا

شدن جسد بی‌جان

مرد میان سالی که تنها

در خانه‌اش در منطقه

شوش زندگی می‌کرد،

تحقیقات برای کشف

راز این مرگ آغاز شد.

مدتی گذشت تا این که پزشکی قانونی گزارش کرده‌دهای این مرد

به وسیله یک جسم عجیب مسدود شده و آن چیزی نبود جز یک قیچی

جراحی.

● شیلنگ ۲۰ سانتی | ماجرای که برای یک مرد ۵۰ ساله رخ داد و

باعث شد دو سال تمام او به دلیل جاماندن شیلنگ ۲۰ سانتی‌متری

در بدنش در درونج زبانی را تحمل کند هم عجیب است. او می‌گوید:

«در یکی از بیمارستان‌های معروف و بزرگ تهران تحت نظریکی از

اورولوژیست‌های معروف عمل‌شدم اما بعد از عمل، درد من تنها کم

نشد که زیاد هم شد. بعد تصمیم گرفتم نزد متخصص اورولوژی دیگری

بروم. دکتر بعد از معاینه بر اینم سونوگرافی نوشت و آن‌جا بود که معلوم

شد این همه درد من برای چیست. دکتر گفت که در عمل قبلی یک لوله

در مثانه‌ات جامانده و علت درد و عفونت هم همین است.»

● پنس ۲۵ سانتی | بیمار زواری

به دلیل سانه‌های

مجبور به عمل ریه

می‌شود و پس از

آن، درد شدیدی در

شکم‌اش احساس

می‌کند. پس از

مراجعه به بیمارستان

و عکس‌برداری از بدن

وی مشخص می‌شود

که پنس ۲۵ سانتی‌متری از عمل قبلی در بدن بیمار جامانده و در روده

فرورفته است که به سرعت عمل انجام و خارج شد.

● کدام وسیله‌ها بیشتر در بدن بیماران جا می‌ماند؟

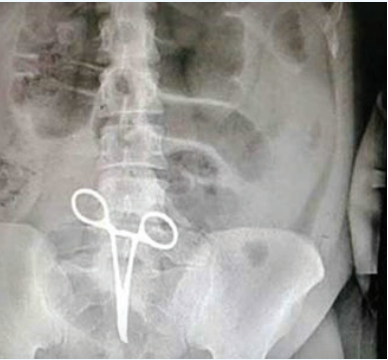
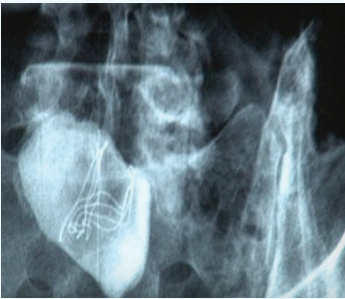
بررسی‌ها حاکی از آن است که هر سال در اروپا در بدن ۱۵۰۰ بیمار

وسایل و تجهیزات جراحی باقی می‌ماند و بیشتر این اشیای به جامانده،

پنبه و گاز استریل هستند که برای کنترل خون‌ریزی در جراحی‌های

طولانی مدت استفاده می‌شوند.

منابع این بخش از پرونده: آیند پیوندنت، ایسنا، تسنیم

● غواص «میترا تنگویی»،

متولد ۴۷، اهل بوشهر و

اولین زن ایرانی است که

مدرک حرفه‌ای غواصی

دارد. وقتی (در سال

۱۳۸۸) آموزش غواصی

را در جزیره کیش آغاز کرده بود، برای گرفتن مدرک رسمی

آن دچار مشکل شد چرا که تاکنون زنی دنبال این مدرک

رفته بود و سازمان فنی و حرفه‌ای نمی‌دانست باید چه کار

کند: «تا امید شده بودم و گفتم مثل همیشه مردها باید

بیشتر دیده شوند تا این که یک روز با من تماس گرفتند و خبر

دادند که فلان روز در جزیره الوان برای دریافت مدرک

غواصی تست بدهم. «زنگونی از این مرحله با موفقیت

می‌گذرد و سازمان فنی و حرفه‌ای اولین مدرک رسمی

غواصی را برای یک زن ایرانی صادر می‌کند.

منابع این بخش: ایسنا، همشهری، محله، عصر ایران، جوان آنلاین

خانم بکرانی انبرداری می‌کند و کارگرش پتک می‌زند.

انبرداری هم کار هر کسی نیست. انبرداز باید قدرت

تحمل ضربه‌های سنگین پتک بر سندان را داشته باشد.

● در یانورد | زهرا

سالاریه، متولد سال ۶۵

در مازندران است. او در

زمان کار در خیاط‌خانه

مخصوص دوخت جلیقه

نجات، با شرکت‌هایی

آشنایی می‌شود که ناخدا و قایق‌ران تربیت می‌کنند. زهرا با

کلی در سوار کلاس‌های آموزشی می‌شود و همه چیز

را از طریق و آرد شدن به قایق گرفته تا تعمیر موتور و ۷۰

مدل گره ملوانی جور و آجور به طناب‌هایی که دو برابر

خودش وزن داشتند، یاد می‌گیرد. زهرا سالاریه، بعد از

گرفتن گواهی‌نامه‌های قایق‌رانی و ناخدای قایق‌ران رسماً

در یانورد می‌شود.

خانم بکرانی انبرداری می‌کند و کارگرش پتک می‌زند.

انبرداری هم کار هر کسی نیست. انبرداز باید قدرت

تحمل ضربه‌های سنگین پتک بر سندان را داشته باشد.

● در یانورد | زهرا

سالاریه، متولد سال ۶۵

در مازندران است. او در

زمان کار در خیاط‌خانه

مخصوص دوخت جلیقه

نجات، با شرکت‌هایی

آشنایی می‌شود که ناخدا و قایق‌ران تربیت می‌کنند. زهرا با

کلی در سوار کلاس‌های آموزشی می‌شود و همه چیز

را از طریق و آرد شدن به قایق گرفته تا تعمیر موتور و ۷۰

مدل گره ملوانی جور و آجور به طناب‌هایی که دو برابر

خودش وزن داشتند، یاد می‌گیرد. زهرا سالاریه، بعد از

گرفتن گواهی‌نامه‌های قایق‌رانی و ناخدای قایق‌ران رسماً

در یانورد می‌شود.

تحقیقات درباره من و توانایی‌ام مثبت بوده است. آن موقع

به من گفتند اولین راننده زن ترانزیت کشور هستم. معمولاً

همه بار اولی که یک خانم را پشت فرمان ماشین سنگین

می‌بینند، تعجب می‌کنند. هر کسی که من و ماشینم را

یک بار می‌بیند، در یادش می‌ماند.

● آهنگر «زهرا بکرانی»

ساکن تهران، در

مصاحبه با همشهری

گفته اولین زنی است که

آهن‌گری می‌کند:

«پدر شوهرم بنیان‌گذار

این آهن‌گری بود. خودش باز حمت و شاگردی این حرفه

را آموخته بود و بعد هم سرم در همین مغازه کار او را ادامه

داد. امروز هر دوی‌شان از دنیا رفته‌اند و من کار قدیمی

آنان را ادامه می‌دهم. «آهن‌گری سنگین است و بدنی قوی

می‌خواهد. وقتی کارهای مردان چلنگری نیستند،

همه ما زانی را می‌شناسیم که مثل سگینه تیموریان

در حیطة تخصصی خودشان، همناهای پرشماری

ندارند. در ادامه چند شغل خاص را که زنان

عهده‌دارشان هستند، معرفی خواهیم کرد.

● راننده ترانزیت

«سودابه انسان‌نژاد»

۴۵ ساله و متولد مراغه،

اولین راننده زن ترانزیت

بین‌المللی ایران است. او

در توضیح شغل خود

گفته است: «ابتدای مراجعه‌ام به تبریز برای گرفتن گواهی

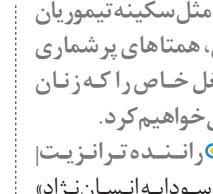
نامه، گفتند که تا به حال چنین موردی نبوده و این کار

ممکن نیست اما من توانایی و استعداد ذاتی داشتم و

مصرانه به تهران در خواست دادم. پس از کلی این اتاقت‌و آن

اتاق‌رفتن تا حدودی مایوس شدم اما روز بعد که مراجعه

کردم، با درخواستم موافقت شده بود. پلیس گفت نتایج

همه ما زانی را می‌شناسیم که مثل سگینه تیموریان

در حیطة تخصصی خودشان، همناهای پرشماری

ندارند. در ادامه چند شغل خاص را که زنان

عهده‌دارشان هستند، معرفی خواهیم کرد.

● راننده ترانزیت

«سودابه انسان‌نژاد»

۴۵ ساله و متولد مراغه،

اولین راننده زن ترانزیت

بین‌المللی ایران است. او

در توضیح شغل خود

گفته است: «ابتدای مراجعه‌ام به تبریز برای گرفتن گواهی

نامه، گفتند که تا به حال چنین موردی نبوده و این کار

ممکن نیست اما من توانایی و استعداد ذاتی داشتم و

مصرانه به تهران در خواست دادم. پس از کلی این اتاقت‌و آن

اتاق‌رفتن تا حدودی مایوس شدم اما روز بعد که مراجعه

کردم، با درخواستم موافقت شده بود. پلیس گفت نتایج